

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „ECOTEX BULGARIA“ EOOD

Vastustaja: Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

menetluses osales: Prokuror ot Okrazhna prokuratura – Blagoevgrad

Resolutsioon

1. Sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on keelatud füüsilistel ja juriidilistel isikutel teha liikmesriigi territooriumil sularahamakseid, kui makse summa on võrdne kehtestatud piirmääraga või sellest suurem, ning mille kohaselt nõutakse neilt ülekande või maksekontole sissemakse tegemist, ei kuulu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ, reguleerimisalasse.
2. ETL artiklit 63 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega võitlemise eesmärgil ühelt poolt keelavad füüsilistel ja juriidilistel isikutel teha riigi territooriumil sularahamakset, kui selle summa on võrdne kindlaksmääratud piirmääraga või sellest suurem, ning nõuavad, et selleks kasutataks ülekandeid või sissemakseid maksekontole, kaasa arvatud juhul, kui tegemist on äriühingu dividendide jaotamisega, ning näevad teiselt poolt selle keelu rikkumise eest ette sanktsioonisüsteemi, mille raames kohaldatav trahv määratakse ja arvutatakse kindlaksmääratud protsendimäära põhjal, mida kohaldatakse nimetatud keeldu rikkudes tehtud makse kogusummale, ilma et seda trahvi võidaks vähendada vastavalt konkreetse juhtumi asjaoludele, tingimusel et need õigusnormid on nimetatud eesmärkide saavutamiseks sobivad ega lähe nende saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(¹) ELT C 357, 21.10.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. oktoobri 2021.aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA versus Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Kohtuasi C-561/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – ETL artikkel 267 – Liikmesriikide viimase astme kohtute eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus – Erandid sellest kohustusest – Kriteeriumid – Liidu õiguse tõlgendamise küsimus, mille riigisisese menetluse pooled tõstatasid pärast seda, kui Euroopa Kohus oli teinud selles menetluses eelotsuse – Täpsustuste puudumine põhjuste kohta, miks on eelotsuse küsimustele vaja vastata – Eelotsusetaotluse osaline vastuvõetamatus)

(2021/C 481/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Vastustaja: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Resolutsioon

ELTL artiklit 267 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kelle otsuste peale ei saa riigisisese õiguse järgi edasi kaevata, peab täitma oma kohustust esitada tema menetluses üleskerkinud liidu õiguse tõlgendamise küsimus Euroopa Kohtule, välja arvatud juhul, kui ta tuvastab, et üleskerkinud küsimus ei ole asjakohane või et Euroopa Kohus on kõnesolevat liidu õigusnormi juba tõlgendanud või et liidu õiguse õige tõlgendus on niivõrd ilmselge, et puudub mis tahes põhjendatud kahtlus.

Hinnates, kas tegemist on niisuguse juhuga, tuleb arvestada liidu õiguse erijooni, selle tõlgendamisel tekkivaid erilisi raskusi ja kohtuotsuste lahknevuse ohtu liidus.

Sellist kohut ei saa nimetatud kohustusest vabastada ainuüksi põhjusel, et ta on sellesama riigisisese menetluse raames juba Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse esitanud. Ta võib siiski jätta Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse esitamata, kui see on liikmesriigi kohtu menetlusnormidest tulenevalt vastuvõetamatu, ent sealjuures tuleb järgida võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtet.

(¹) ELT C 357, 21.10.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 6. oktoobri 2021. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia del País Vasco eelotsusetaotlus – Hispaania) – Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee) versus Diputación Foral de Gipuzkoa

(Kohtuasi C-598/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikkel 20 – Reserveeritud hankelepingud – Liikmesriigi õigusnormid, millega jäetakse teatavates riigihankemenetlustes osalemise õigus sotsiaalalgatuse eritööhõivekeskustele – Lisatingimused, mida ei ole direktiivis ette nähtud – Võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõte)

(2021/C 481/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee)

Kostja: Diputación Foral de Gipuzkoa

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 20 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik kehtestab nimetatud sättes ette nähtud tingimustele lisaks täiendavad tingimused, välistades nõnda reserveeritud hankelepingute sõlmimise menetlustes osalemise õiguse teatud ettevõtjate jaoks, kes vastavad selles sättes ette nähtud tingimustele, juhul kui see liikmesriik järgib võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtet.

(¹) ELT C 363, 28.10.2019.